

da vera ne upeša. Prosimo, le-še imejte na Tinskem žegnanje, jih še ni dosti 12! V Zibiki pa nič!

Jesenice na Gorenjskem. Naši črni bratje na Jesenicah pa res znajo, pa saj lahko, saj imajo vse v rokah. Znani in slavni župnik Janez Zabukovec znal si je pridobiti izvan fare — tudi županstvo v roko. Kaplan Evgej je tovarni — vzel „musikante“ in kaplan Čuk si je napravil pobožni „teater“. Vprašam te dragi bralce, kaj pa še nimajo naši črnuhi v Jesenicah v rokah? Se več, jeseniške pobožne dekleta tudi! — Samo govori na ulici z njo, samo en pogled, drugi dan že dobi dotična mati „Vorladungo“ podpisana od fajmostra Zabukovca v župniško pisarno! — Mati pride in veliki španski inkvizitor v osebi fajmestra Janeza Zabukovca stope pred njo, jo osorno pogleda, in njeno hčerko vrže iz „Marijinega društva!“ Čez nekaj tednov že konstatira, da je dotična bivša „Marijina devica“ v drugem stanu! Ali ni naš fajmošter Janez Zabukovec mar učeni mož? Fajmošter, župan, doktor, babica!! Per mej duha, takih mož je pa malo na Kranjskem! A še nekaj! Preiskovalni sodnik je tudi! Tedaj ob enem tudi jurist! Saj je lepo mlado punco takoj obdolžil, da hoče črvička katerega pod srcem nosi, skriti! Morabiti jo hoče že danes obdolžiti pri državnemu pravniku za „detomorilko“. Seveda bomo mi z to cerkveno miš kmalo obračunali in mož se bode mogel zagovarjati pri sodniji! Kako napihnjeni in drzni fajmošter do takih skrivnosti pride! Ali je mar on punco telesno preiskaval? Mislim da ne, saj nima skušnjo za babico! Mi le lahko toliko danes rečemo, da je dotična gospodična do danes še prosta vseh telesnih težav in da je njeni mladosti se zahvaliti, da še ni pobožnega fajmoštra za ušesa prišla! Tako daleč gre fajmoštrova komanda na Jesenicah. Ako pa fajmošter Zabukovec misli, da so ostale „Marijine device“ samo angelčki na Jesenicah se moti! Do danes smo skrivali njihne grehe, saj nas tudi niso brigale nič te blažene device, kedor pa veter seje, naj vihar žanje! Od sedaj se bomo do pa malo bolj pobrigali za pobožno početje na Jesenicah. Odkrili bomo še marsikateri pobeljeni grob, ako bode nas še nadalje pobožni fajmošter izžival. Naše matere še tudi nimajo kosmato dušo, da bi se bale vsacega črnuha.

En koledar zastonj dobi vsakdo, kdor jih vzame deset. Naši prijatelji se naj torej zbirajo in naj skupno koledarje naročijo. Cena 1 koledarja 60 vin., s poštnino 70. vin. Razširjajte naš edini kmetsko-napredni koledar!

Novice.

Vera in klerikalstvo. „Salzburger Volksblatt“ piše: „Katoličanstvo in vera sploh nimata nobene stike s klerikalizmom; nasprotno, klerikalizem je največji sovražnik vere. Klerikalizem omadežuje Bogu posvečene kraje s svojimi hujskajočimi govori; on nosi sovraštvo in razdor med ljudstvo, med domovje in družino, kakor smo to zlasti ob volitvah tudi pri nas že stoterokrat doživeli; klerikalizem seje nezadovoljnost, hujska, da pridobi glasove za svoje kandidate, ženo proti možu, očeta proti sinu, in to vse edino za politični dobiček, katerega hoče na ta način pridobiti. In klerikalni voditelji nas hočejo nafarbati, da je to Bogu dopadajoče delo! To naj pravijo duševno revnim slabotnejšem, ne pa mišlečim ljudem. Klerikalci bi bilo seveda najljubše, ako bi se jih mirno pustilo pri njih temnem delu. Ali tega ne more in ne sme noben pošten prijatelj ljudstva pripustiti. Bilo bi naravnost zločin na ljudstvu, ako bi se ga ne preprečilo o njegovem najljutnejšem sovražniku. Brezvestnež je, ki oškoduje svoje soljudi na posesti in premoženju; on zapade kazenski postavi in pride pod ključ. Klerikalni hujskači pa, ki s svojim delovanjem javno življenje zastrupijo, mir v državi, deželi in občini kalijo, ljudstvo proti državnim uredbam nemoteno gonijo, se pusti vedno in povsod nezakazovane. Ja, razve-

selujejo se dostikrat celo visokega varstva, ker so hinavsko patriotje, ko je njih patriotizem ravno tako nepravilen in izlagan, kakor njih trditve, da je vse kar storijo, namenjeno le v višjo čast Božjo, za cesarja in domovino. — Klerikalizem škodoval je še povsod, kjer je prišel do vladanja. Dežela, ki mu zapade, gre kulturelno nevzdržljivo nazaj, njeno potrebo do izobrazbe siloma zadržuje, njeno prebivalstvo postaja duševno revno. — Zato smatramo za svojo dolžnost, da se borimo z vsemi sredstvi proti temu klerikalizmu, ki nima ničesar opraviti s pravo vero, temveč jo naravnost omadežuje. Naloga naprednega časopisa je, da razkrinka one hinavce, ki obračajo svetohlinsko oči proti nebu, enaki volku v ovčji koži, ki lazijo okoli svojih soljudi, ki se bahajo s svojimi talmi-krščanstvom in se delajo pobožne, kar pa jim ne brani, da napadajo, zahrbtno bližnega, ako jim ta ne dopade.

Prvaški deželni izdajalci. V Trstu izhaja prvaški list „Edinost“, katerega ureduje neki bivši „feldvebel“. Temu listu se je pričelo zadnji čas kar mešati. Najraje bi imela „Edinost“, da se Avstrija kar čez noč podrne in na njenih razvalinah ustanovi velika „jugoslovanska država“; za vladarja bi bil na vsak način najbolj primeren knez črnogorski in vladar vseh ovčjih tatov, Nikita (Nemci mu pravijo: Nix-ist-da!)... Ali brez šale. Mi se le čudimo, da pusti avstrijska vlada tako nemoteno deželno izdajstvo razširjevati. Tako piše „Edinost“ v eni svojih zadnjih števil: približno to-le: Mi (namreč balkanski „Jugoslavlani“, ki eden drugega pobijajo in eden drugega krajejo), mi zahtevamo v prvi vrsti avtonomijo Bozne in Hercegovine (z drugimi besedami povedano: ti ovčji tatovi zahtevajo, da bi Avstrija njim pristupila okupacijsko ozemlje, za katerega je že toliko denarja in krvi potrosila). Avstrija stoji glasom izjave „Edinosti“ pred alternativno: ali zapusti Bozno, ali pa povzroči vojno, ki ji bode zelo draga prišla, ki jo morda celo uniči. Vzemimo, da se borita Črnagora in Srbija sama proti Avstriji. Ako nas Avstrija premaga, kaj potem? Vojna čast! Ali ta bi le povišala število onih vprašanj, ki požrejo notranjo silo avstrijsko. Mi pa upamo, da pride do združenja balkanskih držav, katerim se mora pridružiti tudi Bolgarija. Ferdinand koburški bode potem iz dežele moral. Rumunska se bode tudi pridružila, že zaradi svojih nad glede Siebenburske in Bukovine. Avstrija ima potem celi Balkan proti sebi. Ako pride Nemčija na pomoč, potem nastane evropska vojska. Francozi in Rusi bi prišli v Nemčijo, angleška mornarica pa bi napravila konec. Za Avstrijo stoji stvar torej v vsakem oziru slabo... Tako pišejo in mislijo slovenski prvaki. Nam se le čudno zdi, da vlada teh nesramnih izdajalskih kričavcev za ušesa ne prime. Ko bi rečimo kdo na Srbskem tako nesramno proti revolverskemu Peterčku ali sploh proti Srbiji pisal, bi ga že davno obesili. Pri nas pa se nahajajo med deželnimi izdajalci celo — c. k. hofrati!

Blamirani Hribar. Ljubljanski „purgermajster“, bivši agent in po domače „Žane iz Iblane“ je čutil zopet potrebo, da se v vsej javnosti osmeši. Odposlal je namreč te dni vsem slovenskim poslanecem avstrijske državne zbornice v ruskem jeziku pisano pismo, v katerem je zaradi zadnjih ljubljanskih dogodkov naprej hujskal. Pri temu pismu je dvoje zanimivo: Prvič je zanimivo, da se ravno Hribar upa tožiti glede ljubljanskih dogodkov. Saj je vendar po celem svetu znano, da je Hribar sam glavni krivec v ljubljani pretečene krvi. Ko bi Hribar imel le malo zmisla o odgovornosti župana mesta, nastopil bi drugače in pognal na tiste lopove, ki so več dni kakor razbojniki divjali, v njih skrite kote. Hribar je v času zadnjih dogodkov dokazal, da je popolnoma nezmožen za službo županovo, da je sicer morda dober agent, nikdar pa ne dobri predstojnik kranjskega stolnega mesta. Vsak drugi župan bi bil napravil pred nesrečo red. Ali Hribar je bil sam med prvimi hujskači, on si je sam dotične izgrede želel. Zdjaj pa tarna in joka, zdaj vpije in se dela za „narodnega mučenika!“ Vraga, „Žane iz Iblane“, tvojega hinavskega divjanja in rogoviljenja so bode svet končno naveličal. Za nas Štajerce si seveda človek brez pomena. Ali treba bode tudi avstrijski javnosti povedati, kdo in kaj da si! Bivši agent

menda ne bode vznemirjal celi avstrijski jug. V drugi vrsti pa je zanimivo pismo „Žaneta iz Iblane“, ker je pisano v ruskem jeziku. Hribar se, kakor je znano, vedno hvali, da zna govoriti v vseh slovanskih jezikih. Ali misliti menda ne zna v nobenem jeziku. Drugače bi pač vedel, da v Avstriji ne velja ruski jezik, da s tem činom le razjasni svoje panslavistično mišljenje... „Žane iz Iblane“ je vsled tega tudi doživel, da so mu rusinski poslanci dotično pismo klobasirajo nazaj poslali, češ da je spisana v njim tujem jeziku. Rusini so ruski sosedi, torej bi morali v prvi vrsti ruščino razumeti. Ali niso jo, da, niso jo hoteli razumeti. Prvaki vedno kričijo, da se pride s slovenščino po vsem svetu. Ja vraga, zakaj pa rabijo potem ruski jezik? Oj, bivši agent Hribar, ti si se grozovito blamiral. Privoščimo ti iz srca tvojo blamažo. Naj svet izve, da so si ljubljanci za župana izvolili — „Žaneta iz Iblane“.

Iz Spodnje-Štajerskega.

In zopet prvaški polom! Naše prorokovanje, da bode pričelo med prvaki pokati, se že izpolnjuje. Kaže se to zlasti v domovini „narodnega“ poslanca Robleka, v trgu Žalec. Ravno kar se poroča, da je prišla firma trgovca Vinko Babiča v Žalec v konkurz. Posamezni konkurzi sicer niso nič novega. Ali pri prvakah so pri takih konkurzi večinoma prizadeti tudi denarni zavodi. Kajti prvaški zavodi prav radi posojujejo denar ravno takim „narodnim štacunarjem“, ki sicer ne morejo nobene sigurnosti za povrnitev škode dati. Polomu Babiča sledili bodejo še drugi. Brezvestno počenje prvakov s tujimi denarji se kruto maščuje. Vbogi zapeljani kmetje, ki trpijo pri temu škodo!

Trgovca Zanggerja v Celju je dekla posestnika Ivana Jelen, Samca obrekovala, da je dne 21. septembra t. l. pogovarjajoč se z nekaterimi gospodi pred „Narodnim domom“ na razbite šipe „Narodnega doma“ pokazal in pri tem rekel: „To je prav, to je dobro, to je lepo“. Gospod Zangger je tožil Ivano Jelen zaradi razžaljenosti. Zaslišali so se nato vsi gospodje, s katerimi je gospod Zangger takrat govoril, kot priče. Vsi ti so soglasno potrdili, da gospod Zangger ni izustil teh besed, ampak le vprašal, kedaj so se razbile šipe. Na nadaljnje vprašanje, se je li tudi drugod kaj zgodilo, se mu je odgovorilo, da se je pri dr. Sernečevi hiši streljalo. Gospod Zangger je nato vprašal, ako se je pri tem komu kaj zgodilo in ko su mu to zanimali, je rekel: Hvala Bogu! — To je bilo vse, kar se je govorilo. Pri današnji obravnavi je morala Ivana Jelen izjaviti, da je gospoda Zangger po zmoti po krivem dolžila. Nadalje je morala gospoda Zanggerja za odpuščanje prositi in se zavezati, da plača sodnijske stroške. Na ta način se trosi obrekovanje proti poštenim trgovcem in se jim skuša škodovati. Pač prav, da vsacega obrekovalca za ušesa pred sodnijo privleče.

Rogoznica pri Ptuj. Sprejeli smo in objavimo radovoljno sledečo izjavo: Podpisane ženice obžalujemo posestnika Anton Haiduk-a, ker ga nam dobro znani dopis napada ter laže in mu poštenje krade. Me trdimo, da je to laž in neresnično, da bi on pred nami ali nam napil napitnico: „Bog živi Nemce, meni so Slovenci pretumasti!“ Zato svetujemo dopisniku, da to lažnivo izjavo kot neresnično prekliče in prosi dotičnega posestnika odpuščenja. Dopisunu svetujemo, če tega ne stori in če gremo še enkrat tak korajžne žet kakor smo bile takrat, ga srečamo, ga bomo prijele za noge pa peljale po „riti k meši“, da bo potem znal kako se vrabec ustrelil in laž ob resnice razdeli... Marija Biškop, Marija Zorijan, Marija Fras, Marija Vertič, Neža Grandošek, Treza Šveigl iz Rogoznice, Marija Samuda, Kicar.

Prvaško gospodarstvo. Iz Maria-Rast se nam poroča: Na seji tukajšnega prvaškega krajnega šolskega sveta se je sklenilo, da se bode oddajalo letošnjo zimo vsemu učitelstvu les za kurjavo brezplačno. Vsled tega pa so se morale doklade od 58 na 75% zvišati, torej kar za 75%! Mi privoščimo učiteljem drva, čeprav mislimo, da bi si n. p. nadučitelj že lahko sam kurjavo preskrbel; saj ima vendar 2.400 K letne plače. Ali da se tako lahkomišelnost z denarji davkoplačevalcev ravna, to označi pač jasno prvaško gospo-

darstvo. Davkoplačevalci s tem pač niso zadovoljni in si hočejo druge zastopnike izbrati.

Proti občinski šparkasi mesta Celje hujskajo v zadnjem času prvaški listi. Smešno, otročje počenje! Ta šparkasa je, kakor vsi napredni denarni zavodi, pod nadzorstvom oblasti in tu se ne morejo take lumparije goditi, kakor so se v šostanju pri prvaški posojilnici zgodile. Še-le pred kratkem je bila celjska mestna šparkasa uradno preiskana. Preiskava je dognala, da je pri tej šparkasi vse v redu, da je gospodarstvo naravnost vzorno, da so torej vse vloge popolnoma varne. Prvaki naj le hujskajo. Šostanjski škandal jim mora biti pravi „memento mori“. In čujemo, da so napravili šostanjski dogodki tudi v celjski prvaški posojilnici precej nemira... V kratkem se bode še več slišalo!

Zaradi nepostavnosti, v prvi vrsti zaradi politične gonje v bojkot, je bilo razpuščeno prvaško pevsko društvo v Celju. Pevsko društvo je nepolitično in vendar se vrti ob vsaki priložnosti v politiko. Ni čuda, da je oblasti končno potrpežljivost počila. Zdaj kričijo prvaki besno čez ta razpust. Ja vraga, postava velja za vse, za Nemce in za Slovence!

Iz sv. Lenarta sl. gor. se nam poroča: Seja občinskega zastopa sv. Lenart sl. g. je dne 18. novembra sklenila, da z nižja občinske doklade od 85% na 70%, torej za 15%. — to je pač veselo znamenje napredovanja. In zdaj se spominjamo nesramnih napadov na občinski zastop in zlasti na g. župana Sedminka, ki smo jih z gnusom v prvaških listih, posebno v tetki „Domovini“ čitali. V teh lažnivih cunjah se je trdilo, da je gospodarstvo trga slabo, da so dolgovi vedno večji in ednake laži. In kaj je res na temu? Res je, da je gospodarstvo vzorno in da so se zato občinske doklade za 15% znižale. Pa še nekaj naj omenimo. Prvaški lazniki so kričali, da bodejo morali davkoplačevalci novo nemško šolo poplačati. Ko bi bilo to resnično, morale bi se občinske doklade povišati. Resnično pa so se znižale. Torej je dokazano, da davkoplačevalci za nemško šolo niti vinarja ne bodejo plačevali. Popolnoma za stonj dobijo prebivalci sv. Lenarta prepotrebno nemško šolo. Tako se kažejo prvaški lazniki ljudstvu v vedno jasnejši luči. Mi čestitamo naprednemu občinskemu zastopniku za krasno njegovo gospodarstvo, čestitamo pa tudi prebivalcem za njih zastop! Sv. Lenart je danes trga, na katerega je spodnja Štajerska lahko ponosna. In nemško šolo bode dobil, pa če se prvaški zagriženci tudi na glavo postavijo. Bravo, naprednjaki!

Hujskanje prvakov rodi že prav žalostne plodove. Iz zanesljivih virov smo izvedeli, da je že več prvaških voditeljev in žalibog tudi več po prvaki hujskanih neumnežev toženih. Zdaj bodejo neumni in zapeljani bedaki za druge trpeli... Kakor znano, je bojkot po kazenski postavi prepovedan. Kdor vsled tega v prvaškem zmislu razširja geslo „Svoji k svojim“, ta je s tem nekaj protipostavnega storil. Prvaki ne povedo te resnice svojim somišljenikom. Le-ti v bogajo v svoji nerazumnosti svoje voditelje in so potem — zaprti... 18. novembra t. l. se je zgodil v trgovini Sadnik v Ptujju sledeči slučaj: V trgovino je prišla neka dekla in hotela svoje potreščine kriti. Nakrat pa pridivja notri neki prvaško-zagriženi posestnik iz okolice sv. Lovrenca sl. g. in prične mahati s palico ter vpiti, da on tega ne pripusti, da bi se v nemški trgovini kupovalo. Možakar je bil tako zbesnel in podivjan, da ga je morala policija odpeljati. Samoumevno je, da bode zdaj pred sodnijo odgovor dajal in ravno tako samoumevno, da bode zaprt. Ta mož je vinski trgovec Bril iz Sendaka. Tako daleč je pripeljala prvaška gonja drugače pametne in miroljubne ljudi. Sramota, grda sramota za lopovske hujskace!

Iz Rogaske Slatine se nam piše: Naša podružnica kmetske družbe je v zadnjem času napravila na prošnjo kmetov več dobroobiskovanih zborovanj, med drugimi tudi eno v Žetalih kje so govorili g. kletarski nadzornik Bellé o sadje in vinoreji, g. Hugon Hinterlechner živinozdravnik o živinskih boleznih, kmetovalec Andrej Drogenig o umnem gojenju z posebnim naglašanjem, da je treba rastlinam ne samo eno redilno snovi, temveč treba je fosforove kisline, kalija in dušica, priporočal je zlasti vporabo Tomaževe moke, ka-

ljeve soli in čilskega solitra. Omenil je da so se letošnji poskusi z čilskim solitrom vkljub hude suše dobro obnesli. Pri sv. Roku na Sotli govorila ste g. Hinterlechner in Drogenig enako kakor v Žetalah medtem ko je čebelar g. Jurančič razlagal o čebeloreji; tudi tukaj so mnogobrojni poslušalci radi sledili gospodarskem poduku. Pri sv. Florianu in na Podplatu govorila sta g. živinozdravnik Hinterlechner o živalskih boleznih z posebnim naglašanjem hude bolezni takozvani hudi nožnični katar (Scheidenkatarrh) in kmetovalec Andrej Drogenig o splošnem gospodarstvu, o letošnji suši o skrbnem opravljanju gnoj, o umetnih gnojilih in njih uporabi splah, in še posebej o uporabi čilskega solitra in njegov učinek leta 1907 po toči in leta 1908 vkljub suši. (Učinek se priobči ob priložnosti natanko z številkami). Jako zanimiv govor o nožničnem kataru g. Hinterlechnerja, pa je imenovani gospod v Štajerčevem koledarju sam objavil. Vsled jako velike nevarnosti te bolezni za našo živinorejo, bi pač bilo želeli da bi vsak živinorejec posebno pa bikorejci brali ta velezanimiv članek in se po njim ravnali. Tudi v zadevi regulacije Sotle se je posrečilo podružnici potom kmet. družbe in poslanca g. Marckhlina doseči da je v že zaspano stvar prišlo novo življenje, kajti v zadnji seji centralnega odbora kmetske družbe za Štajersko je ob priliki razpravljanja dotičnega predloga naše podružnice izjavil g. baron Hammer Purystall kot zastopnik vlade, da je sedaj stvar v najboljšem tiru in da je upati da bode predelala kmalu izvršena. Želeli pa bi bilo, da bi mero-dajni in prizadeti krogi brez strankarskega razločka vzajemno korakali tudi na izvršitev tega za Sotelsko dolino jako važnega in plodonosnega dela.

Priljubljeni odbor za cesarsko jubilejno slavnost na Ptujski gori vljudno vabi k cesarski jubilejni slavnosti, ki se bode vršila dne 2. mes. decembra 1908 na Ptujski gori. Vspored: 1. Ob 10h slovesna sveta maša v župni cerkvi. 2. Odkritje cesarskega jubilejnega spomenika. 3. Sajeenje jubilejnega drevesa. 4. Skupni obed v gostilni gđe. M. Haber. 5. Na predvečer razsvetljava trga, godba skozi trg in streljanje. Svirala bode majšberska godba.

Kinematograf v Ptujju, gledališče z živimi slikami, nam nudi res krasno zabavo. Slike so tako lepe in čiste, da se človeku dozdeva, kakor da bi res vse živo videl. Na dan zadnjega sejma se je dalo „Kristusovo življenje in trpljenje“. Igra je krasna in se bode tudi to nedeljo ponavljala. Kdor si hoče res uro zabave privoščiti, naj ne pozabi obiskati ta kinematograf.

Kmetški shod se je vršil 15. t. m. v Leutschachu pod predsedstvom predstojnika filijalke kmetskih družbe g. barona Leutter. Posestnik O. Maldeghem predaval je zanimivo o perutinarstvu.

Darilo. Občinski zastop mesta Radgone je sklenil, da dovoli ob priliki cesarjeve 60 letnice 5000 K za namenom, da se porabi obresti za revno deco. Poleg tega se je dovolilo 1000 K za mestne ubožce in se bode to svoto 2. decembra razdelila.

Ob priliki 60 letnice vladanja našega cesarja se vrši dne 1. decembra zvečer v Ptujju bakljada.

Katerinski sejem v Ptujju, ki je bil letni in živinski ter sejem s konji, žrebeti in svinjami je bil zelo dobro obiskan. Prignalo se je 360 konjev, 1.370 govede in 590 svinj. Trgovina je bila pri navadnih cenah dobra. Cene produktov so ostale ednake. Prihodnji mesečni sejem s konji in žrebeti ter svinjami se vrši 8. decembra 1908.

Umrla je v Ptujju znana gospa Filafero, notarjeva soproga po dolgi bolezni. Pokojnica je bila v obče znana in priljubljena. N. p. v. m.!

Nesreča. 5 letnemu Gustavu Eberle pri Št. Ilju je odtrgala mašina za rezanje krme dvoje prstov.

Padel je posestnik Franc Horvat v Orehovcu iz podstrešja 3 m globoko. Bil je na mestu mrtev.

V pijanosti je padel na poti od Sv. Andreja v Loče čevljarski pomočnik Mirko Majcen v jarek in tam obležal. Drugi dan so ga našli zmrzjenega.

Umor. Preteklo nedeljo vršila se je v Trgovcu pri sv. Lovrencu sl. g. prvaška veselica in to v klerikalni gostilni Stepib. Pri tej priložnosti se je nekega Rep umorilo. Po umoru se je hotelo

mrliča v vodnjak veči, da bi se zakrilo vse sledove zločina. To so plodovi prvaške vzgoje.

Smrtni padec. Trgovec s perutnino Pernat iz Hajdine pri Ptujju peljal se je iz Hrvaškega domu. Pri Zlatarju padel je z vozom vred v neko brezno in se ubil. Nesrečnež zapuša vdovo z večimi otroci.

Pazite na otroke! V Cvetovcih je prišla 4 letna hčerka Franca Grašiča preblizo peči; obleke se so ji vnele in otrok je dobil take opekline, da je drugi dan umrl.

Potres se je čutil pretekli petek v Celju in nekaterih drugih spodnještajerskih krajih. Nekaj hiš je bilo celo poškodovanih.

Iz Koroškega.

Klerikalci in šola. „Bauernzeitung“ piše: „Šele pred kratkem dejal je neki katehet svojim učencem: „Otroci, učite se pridno verouka; ako kdo pisati in čitati ne zna, potem to ni tako hudo, kakor če nima vere.“ Žal da so hudobni otroci te besede drugače razumeli. Na potu proti domu dejal je Mihec: „Kaj praviš, Jakec, ali bi postal naš katehet fajmošter, ko bi ne znal ne pisati ne čitati?“ — Kako bi otroci šele čez to stvar premišljevali, ko bi vedeli, da tudi ta fajmošter, vkljub temu, da se je 12 let verouka učil, ni ušel grehu. Otroci se pač v šoli preveč učijo... Ja, Grafenauer ima prav. Otroci naj molijo! Zato proč z vsem, kar bi jih pripravilo, da mislijo; kajti ako bi otroci mislili, potem bi župniku ne verovali vsega in to bi bilo hudo, — hudo bi bilo, — pa ne vemo, ali za otroke ali za župnika...

Velikovec, prijazno mestece na Koroškem, postalo je v zadnjem času pravo taborišče prvaške gonje. Brez vsake gospodarske potrebe so ustanovili prvaki v Velikovcu svoj „narodni dom“. Zdaj se pa jezijo čez Nemce in naprednjake, ker gre vse rakovo pot. Poklicali so v Velikovec tudi prvaškega trgovca Hermannia. In mož je prišel na boben. V svoji jezi je šel takrat k naprednim listom in jim izročil dopis čez vse prvaške uma-zanosti. Napredni listi so bili prepošteni, da bi ta dopis objavili. Potem je bil Hermann iz mesta izgnan in šel je — zopet k prvakom ter jim služil kot vestni sluga... Lep gospodek, kaj? Taki ljudje napadajo poštene velikovske meščane po „Š-Miru“ in drugih prvaških cunjah. Glavno prvaško hujskanje se tiče seveda kmetskega prebivalstva velikovske okolice. Hujska se, da živi mesto le od okolice in agitira s smešnim geslom „Svoji k svojim!“ K temu omenimo le to-le: Prebivalstvo velikovske okolice je tako reyno, da vsak teden komaj pričakuje tedenski sejem v sredo, da proda svoje pridelke. Saj vendar samo Nemci slovenske kmetske pridelke odkupujejo. Kaj ko bi tega več ne storili? Nikar naj prvaki ne sejejo veter, ker bi znali vihar žeti. Kmetje, poženite prvaške hujskace tja čez Karavanke!

Za Bistrico v Rožni dolini. Prvaški nadučitelj Lov. Horvat nam je poslal po stari prvaški navadi na naš zadnji članek o njegovi osebi „popravek“ po § 19. Prvaški nadučitelj Lov. Horvat pa ne zna „poprakov“ pisati, ker se še ni potrudil in so mu njegovi prvaški prijatelji pač slabe nasvete dajali. Vrgli smo torej prvaškega nadučitelja Lov. Horvata neumni „popravek“ v naš obširni koš. Iz koša ga je vzela naša dekla in vrgla v peč. Sic transit gloria mundi! Prvaškemu nadučitelju Lov. Horvatu pa svetujemo, naj se — pomiri...

Hudo po nosu jo je dobil politikujoči monsignore Paul Kayser v Feldkirchnu. Obrekoval je namreč po časopisu učitelja g. Widmanna. Zato je moral plačati vse sodnijske troške (kajti g. Widmann je črnosukneža tožil) in še 500 K globe. Vbogi nos!

Konec bojkota proti pivu se je proglasil tudi na Koroškem. Pivovararji so dali nekaj koncesij. Tudi bodejo plačali 3 leta po 1500 K za pone-srečene delavce.

Samomor. Obesil se je kmet J. Smole v Thörl-Magleru. Nesrečnež se je zmešalo. Pokojnik zapuša vdovo in 4 otrok.

Smrtna nesreča. Pod voz je prišel posestnik Ebesser v Litzeldorfu in ga je ubilo.

Koledar je izšel in stane s poštno vred samo 70 vin.

V vsaki hiši naj bode naš koledar, ki ima dovolj kratkočasne, zabavne in poučne vsebine.